

havde derfor ventet, at den ærede Ordfører nu havde foreslaaet at nedsætte et Fællesudvalg. Jeg synes, det havde været saa naturligt, ikke blot paa Grund af hans Stilling som Flertallets Ordfører, men ganske særlig paa Grund af disse Ord. Da han ikke har gjort det, og jeg mindst af alt vil, at denne Sag skal løbe ud i Sandet, tillader jeg mig at foreslaa et Fællesudvalg paa 30 Medlemmer af begge Ting, 15 Medlemmer af hvert Ting.

Formanden: Jeg skal med Hensyn til dette Forslag om Nedsættelse af Fællesudvalg bemærke, at Grundloven jo kun omhandler Fællesudvalg med Hensyn til Lovforslag og giver med Hensyn til disse hvert af Tingene en *Ret* til at forlange Fællesudvalg nedsat. En saadan Ret for hvert af Tingene foreligger ikke med Hensyn til Forslag til Beslutninger. Det vil altsaa være afhængigt af hvert af Tingenes gode Villie, om det vil gaa med til Nedsættelse af et saadant Fællesudvalg. Jeg modtager altsaa dette fremkomne Forslag om Nedsættelse af et Fællesudvalg, i den Forstand, at det kun vedtages af Landstinget under Forudsætning af, at Folketinget for sit Vedkommende maatte dele Ønsket om, at der nedsættes et saadant Fællesudvalg, og tillige maatte være enigt i, at dette Fællesudvalg kommer til at bestaa af 30 Medlemmer, 15 fra hvert Ting. Jeg har fundet mig foranlediget til at forudskikke dette, for at der ikke paa nogen Maade skulde kunne synes at foreligge et konstitutionelt Overgreb fra Landstingets Side ved Vedtagelsen af en saadan Beslutning.

Ordføreren (Koch): Naar det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) havde ventet et Forslag fra min Side om Nedsættelse af et Fællesudvalg, maa jeg jo lade det staa hen, at han har haft denne Tanke. Men de Udtalelser, der faldt i det andet Ting ved denne Sags eneste Behandling, vare af den Beskaffenhed, at jeg i dette Øjeblik endnu er i overordentlig stor Tvivl, om Hensigten med Nedsættelsen af Fællesudvalg vil naas. Hvis nemlig det andet Ting fuldt ud staa bagved, hvad dets Ordfører dernede udtalte, anser jeg Nedsættelse af et Fællesudvalg for en haabløs Ting. Men det gaa

jo ikke altid saa strengt til, som Præsten prædiker, siger man, og jeg vil heller ikke antage, at de Udtalelser, der faldt i det andet Ting, have været mente saa strengt, som Ordlyden er. Og da jeg for mine Meningsfællers Vedkommende fuldt ud vil fastholde den Udtalelse, som jeg fremkom med ved Sagens tidligere Behandling her, at vi altid have været villige til at forhandle dette Spørgsmaal, og da der nu fra det ærede Medlems Side, ikke fra min Side, er fremsat Forslag om at nedsætte Udvalg, skal jeg henstille til mine ærede Meningsfæller, at vi stemme for dette Forslag.

Madsen-Mygdal: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: For en kort Bemærkning har det ærede Medlem Ordet.

Madsen-Mygdal: Jeg vil i Anledning af den ærede Ordførers sidste Bemærkninger blot sige dette, at naar han forrige Gang sluttede med at sige, at han haabede, at der af en fortsat Forhandling mellem Tingene vilde fremgaa en enig Beslutning af Rigsdagen, og naar der fra det andet Tings Side er gjort en saa stor Indrømmelse, som Tilfældet er — ja, de Herrer kunne le, ganske som De ville, men Virkeligheden er jo saaledes, at der her er gjort en meget stor Indrømmelse fra det andet Tings principielle Standpunkt — og naar dernæst Ordføreren i det andet Ting sluttede med at sige, at man var villig til at forhandle med Tinget her ovenover, med Landstinget, om Detailbestemmelser i Forslaget, saa ser jeg ikke rettere, end at der foreligger Vidnesbyrd fra begge Ting, der gaa i Retning af fortsat Forhandling. Derfor havde jeg været berettiget til at vente, at den ærede Ordfører havde stillet Forslag, men i hvert Fald har jeg haft fuldstændig Ret i selv at stille Forslag om Fællesudvalg.

Ordføreren (Koch): Maa jeg blot med den ærede Formands Tilladelse gøre det ærede Medlem opmærksom paa de Udtalelser, der ere faldne fra Ordføreren i det andet Ting, og som findes i Tidenden Sp. 5354. Der siger den ærede Ordfører